

[Udenrigsministeren]

Spørgsmålene S 994–S 996 er derfor ikke længere relevante.

Spm. nr. S 996

Til *udenrigsministeren* (13/9 91) af:

Jørgen Estrup (RV):

»På hvilket grundlag har ministeren i sinde »inden årets udgang i lyset af udviklingen med hensyn til demokrati og menneskerettigheder« at lægge op til en drøftelse af det i foråret genoptagne bilaterale bistandssamarbejde med Kina?»

Begrundelse

Som en forudsætning for at genoptage det bilaterale bistandssamarbejde med Kina lovede ministeren i foråret Folketinget (jf. bl.a. skrivelse af 15. februar 1991 til Udenrigsudvalget), at »samarbejdet vil – ligesom for EF-bistandens vedkommende – blive taget op til fornyet drøftelse inden årets udgang i lyset af udviklingen med hensyn til demokrati og menneskerettigheder«.

Svar (25/9 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som det vil være fremgået af mine offentlige udtalelser, vil den finansielle bistand til Kina, som Finansudvalget tiltrådte den 29. maj 1991 (akt 209), blive ført til ende, hvorefter der ikke vil blive ydet Kina yderligere finansiell bistand.

Spørgsmålene S 994–S 996 er derfor ikke længere relevante.

Spm. nr. S 997

Til *justitsministeren* (16/9 91) af:

Ole Espersen (S):

»Hvordan kan ministeren forklare, at man på den ene side straffer forsætligt butikstyveri med en bøde på 300 kr. og på den anden side en måske uforvarende overtrædelse af en parkeringstid med måske 5 minutter eller en måske uforvarende S-togs-tur uden billet med henholdsvis 400 kr. og 500 kr.?»

Begrundelse

Det forekommer spørgeren, at afgifterne vedrørende også uagtsomme overtrædelser af

parkeringsregler for så vidt angår parkeringstiden og kørslen med offentlige transportmidler efterhånden står i et helt klart misforhold til bl.a. bevidste straffelovsovertrædelser. Overtrædelse af en parkeringsfrist med ganske få minutter eller f.eks. et ældre menneskes glemsohmhed med hensyn til afstempling af en S-togs-billet er belagt med afgifter, der i realiteten er bøder af en størrelse, der er overordentlig tyngende. Det er klart, at så alvorlige sanktioner vil kunne mindske overtrædelsernes antal og derved mindske behovet for ansættelse af lavtlønnede kontrollører, som i stedet må modtage dagpenge. Men ud fra sanktionsretlige betragtninger består der intet rimeligt forhold mellem de nævnte former for overtrædelser, ligesom afgiftssatserne vedrørende parkering og kørsel i sig selv er af en urimelig størrelse.

Svar (1/10 91):

Justitsministeren (Engell):

Efter Justitsministeriets opfattelse er det ikke muligt at foretage en direkte sammenligning mellem de i spørgsmålet anførte eksempler.

Ved fastlæggelsen af afgifter og disses størrelse foretages en vurdering af det lovområde, som den konkrete afgift har sammenhæng med, herunder den motivation, som afgiften indebærer med hensyn til overholdelse af bestemmelserne på området.

Bøden er udtryk for en strafferetlig reaktion. Der kan derfor ved fastsættelsen heraf tages hensyn til lovovertrædelsens grovhed samt lovovertræderens personlige og økonomiske forhold. Idet bøden er en strafferetlig reaktion, er der til denne endvidere knyttet andre følger end de rent økonomiske.

Et butikstyveri, hvor det stjålne værdi er under 1.000 kr., straffes i almindelighed med en bøde svarende til det dobbelte af det stjålne værdi, dog mindst 300 kr. Udgør det stjålne værdi eksempelvis 50 kr., 200 kr. eller 500 kr., vil bøderne almindeligvis blive udmålt til 300 kr., 400 kr. og 1.000 kr.

For bøder, der er idømt eller vedtaget for en domstol, træffer retten samtidig med bødefastsættelsen afgørelse om fastsættelse af en forvandlingsstraf, der ikke kan sættes lavere end to dage.

Endvidere har en bøde registreringsmæssige konsekvenser, idet en bøde i modsætning til en afgift registreres på straffeattesten.